

1. ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΝΕΑ ΑΤΖΕΝΤΑ

Μέσο: ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ _ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ημ. Έκδοσης: ... 15/04/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: ... 15/04/2018

Σελίδα: 8

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΡΑΦΑΚΟΣ*

Απαιτείται νέα ατζέντα για την Ελλάδα της επόμενης 10ετίας

Η ανάπτυξη φρέναρε. Μόλις 1,4% και αναμένουμε τα οριστικά στοιχεία. Την ίδια στιγμή που σε παγκόσμιο επίπεδο ο ρυθμός είναι 3,5% και στην Ευρωζώνη 2,5%. Κάτι δεν πάει καλά λοιπόν και η Ελλάδα συνεχίζει να αποκλίνει από τον αναπτυσσόμενο κόσμο. Κάτι κρατά πίσω την οικονομία και πλέον δεν έχει νόημα να είμαστε θεατές. Θέλει δράση για να ξεφυγούμε από το τέλμα.

Πιστεύω ότι αυτό που μας κρατά πίσω είναι ο κρατισμός. Αν δεν αποφασίσουμε με τόλμη και σχέδιο να περιορίσουμε τον ρόλο, την παρέμβαση και το κόστος του κράτους ώστε να πετύχουμε μείωση γραφειοκρατίας και μείωση φορολογικών συντελεστών, τότε θα συνεχίσουμε να αποκλίνουμε από την Ευρώπη και θα αντιμετωπίσουμε σοβαρά προβλήματα στο μέλλον. Στο πλαίσιο αυτό, είναι πλέον απαραίτητο να βάλουμε μια άλλη ατζέντα για τη χώρα, τελείως διαφορετική από όσα συζητάμε μέχρι σήμερα. Ατζέντα που θα απαντά στα κύρια προβλήματα που εμποδίζουν την οικονομία να αναπτυχθεί, τα οποία επιγραμματικά είναι:

Ασφαλιστικό: Σταδιακά ο κόσμος οδηγείται σε κεφαλαιοκρατικά συστήματα. Οι δημογραφικές εξελίξεις που αυξάνουν τους συνταξιούκους ως ποσοστό του πληθυσμού, η μείωση της σχέσης εργαζομένων - εργοδότην (στην Ελλάδα 1,3 προς 1) και η αύξηση του προσδόκιμου ζωής αναπείρουν και οδηγούν σε αδιέξοδο τα διαμετρικά συστήματα, αλλά παράλληλα δημιουργούν προϋποθέσεις για την εφαρμογή κεφαλαιοκρατικών. Αυτό θα συμβεί και στην Ελλάδα.

Κατά τη γνώμη μου, όσο νωρίτερα τόσο το καλύτερο. Ισως λοιπόν το πρώτο ζήτημα που πρέπει να θέσει προς συζήτηση η χώρα μας με τους πιστωτές της είναι η μεταβατική περίοδος προσαρμογής από το ένα σύστημα στο άλλο και η χρηματοδότησή της.

Η τομή αυτή θα μειώσει το μη μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών και τα εμπόδια εισόδου στην αγορά εργασίας, θα αυξήσει σημαντικά τις θέσεις εργασίας, θα δώσει ελευθερία στους πολίτες να διαχειριστούν μόνοι τους την ασφαλιστική τους κάλυψη για το συντάξιοδοτικό, θα κλειδώσει τη δημόσια δαπάνη (για την εθνική σύνταξη) ως ποσοστό

Αν δεν αλλάξουμε το Δημόσιο, αν δεν αυξήσουμε την ελευθερία σε όλους να σχεδιάσουν, να οραματιστούν, να παράγουν νέο πλούτο, πολύ φοβάμαι ότι το τέλμα που βιώνουμε θα μονιμοποιηθεί και η ελληνική κοινωνία θα βιώσει φτώχεια και μιζέρια

του ΑΕΠ σε ένα αποδεκτό ύψος, θα ενισχύσει έναν από τους δυναμικότερους κλάδους της οικονομίας, θα δημιουργήσει ουσιαστική αποταμίευση και αποθεματικά στην οικονομία.

Δημόσιος τομέας: Όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με τη γραφειοκρατία του και έχουν αντιμετωπίσει δυσκολία συνεννόησης μαζί του. Το Δημόσιο δεν αλλάζει με ημίμετρα. Θέλει μείωση δομών και οργανισμών. Θέλει τομές, κυρίως στη νοοτροπία και στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού του. Στοχεύσει, αξιολόγησε, επανεκπαιδύσει προσωπικό, αλλαγή του τρόπου κάλυψης διεθνήν θέσεων όπου μέχρι σήμερα κυριαρχεί το αναχρονιστικό στοιχείο της αρχαιοεπιστίας, δυνατότητα προσέλκυσης στελεχών από τον ιδιωτικό τομέα είναι μέτρα που απαραίτητα πρέπει να εφαρμοστούν στο Δημόσιο ώστε αυτό από βαρύν γραφειοκρατικός μηχανισμός να μετατραπεί σε έναν έξυπνο φορέα που στοχο θα έχει να εξυπηρετεί άμεσα τον πολίτη και να βοηθά την επιχειρηματικότητα να αυξήσει τον πλούτο της χώρας.

Αρμοδιότητες φορέων του Δημοσίου: Ο πρώτος, ο δεύτερος βαθμός αυτοδιοίκησης και η κεντρική κυβέρνηση πρέπει να κάνουν λιγότερα πράγματα και να απαλλαγούν από αρμοδιότητες που μπορούν να γίνουν αποτελεσματικότερα από ιδιώτες. Αυτό θα πει μείωση κρατισμού, που οδηγεί και σε μείωση του εύρους και των δυνατοτήτων για διαφθορά. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα τέτοιων αρμοδιοτήτων που θα απλοποιήσουν διαδικασίες, θα μειώσουν κόστος και θα βελτιώσουν την εξυπηρέτηση των πολιτών.

Ανάληψη εργασιών που είναι ευθύνη φορέων του Δημοσίου από ιδιωτικούς φορείς. Σε όσες από τις αρμοδιότητες καταλήγουμε ότι είναι ευθύνη του Δημοσίου ή φορέων της Αυτοδιοίκησης πρέπει και σε αυτούς να παρέχεται η δυνατότητα εκτέλεσής τους από ιδιώτες. Η αποκομιδή των απορριμμάτων και οι υπηρεσίες καθαριότητας στους ΟΤΑ, ακόμα και η συνολική διαχείριση νοσοκομείων, μπορεί να είναι τομείς όπου το Δημόσιο πρέπει να περιοριστεί στον έλεγχο της παροχής υπηρεσιών από τρίτους και όχι να παρέχει το ίδιο την υπηρεσία.

Αν δεν αλλάξουμε το Δημόσιο, αν δεν αυξήσουμε την ελευθερία σε όλους να σχεδιάσουν, να οραματιστούν, να παράγουν νέο πλούτο για τους εαυτούς τους και κατ' επέκταση για την κοινωνία, πολύ φοβάμαι ότι το τέλμα που βιώνουμε θα μονιμοποιηθεί και η ελληνική κοινωνία θα συνεχίσει να βιώνει φτώχεια και μιζέρια.

* Οικονομολόγος, αναπληρωτής γερμανιστής Προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, πρώην δήμαρχος Μελεσιών